

и исполнение хозяйственных договоров» (1978), «Хозяйственный договор и эффективность производства» (1979), «Окремі види договірних зобов'язань» (1992), «Строки в цивільних правовідносинах» (1992), «Строки захисту цивільних прав» (1993), «Зобов'язальне право» (у співавт., 1998), «Цивільне право України: Кн. 1 та 2» (у співавт., 1999, 2002, 2004), «Духовні цінності українського народу» (у співавт., 1999), «Контракти у підприємницькій діяльності» (1999, 2001, 2008), «Здійснення та захист корпоративних прав в Україні: цивільно-правові аспекти» (у співавт., 2007), «Договірне право України: Загальна частина, Особлива частина» (у співавт., 2008, 2009), «Правовий статус непідприємницьких організацій» (у співавт., 2006), «Цивільне право України» (у співавт., 2008, 2010), «Корпоративне право України» (у співавт., 2010).

Нині Володимир Васильович плідно поєднує наукову, організаційну та практичну діяльність, є арбітром Міжнародного комерційного арбітражного суду при Торгово-промисловій палаті України, членом науково-консультаційних рад при Верховному Суді України, Вищому спеціалізованому суді України

з розгляду цивільних і кримінальних справ, Вищому господарському суді України. В. В. Луць – голова спеціалізованої вченої ради із захисту докторських та кандидатських дисертацій у НДІ приватного права і підприємництва імені академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України, член спеціалізованої ради із захисту докторських та кандидатських дисертацій у Київському національному університеті імені Тараса Шевченка, входить до складу редколегій низки юридичних журналів та збірників наукових праць, серед яких «Право України», «Юридична Україна», «Підприємництво, господарство і право» тощо.

Президія Національної академії правових наук України, колектив Науково-дослідного інституту приватного права і підприємництва імені академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України та редколегія «Вісника Національної академії правових наук України» щиро вітають вельмишановного **Володимира Васильовича Луця** з ювілеєм та бажають йому міцного здоров'я, благополуччя, невичерпної енергії, сил, оптимізму, творчих здобутків та життєвих гараздів на многії літа.



Юридична громадськість сердечно вітає з 60-річним ювілеєм українського правознавця, доктора юридичних наук, професора, академіка Національної ака-

демії правових наук України, заслуженого юриста України, головного редактора юридичного журналу «Право України» **Олександра Дмитровича Святоцького**.

Народився Олександр Дмитрович 30 грудня 1953 р. у м. Львові. У 1980 р. закінчив із відзнакою юридичний факультет Львівського державного університету ім. І. Я. Франка (нині – Львів-

ський національний університет імені Івана Франка). З 1980 р. по 1983 р. працював відповідальним секретарем у Львівському міськвиконкомі. З 1983 р. по 1986 р. – аспірант юридичного факультету Львівського державного університету ім. І. Я. Франка. З 1986 р. по 1990 р. працював асистентом, старшим викладачем, доцентом кафедри кримінального права і процесу юридичного факультету цього ВНЗ. У 1990–1993 рр. – докторант юридичного факультету Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка (нині – Київський національний університет імені Тараса Шевченка). З 2000 р. по 2001 р. та з 2003 р. по 2005 р. – радник Прем'єр-міністра України на громадських засадах. З 2001 р. по 2005 р. – директор Науково-дослідного інституту інтелектуальної власності Академії правових наук України (нині – Національна академія правових наук України). З 1995 р. і до сьогодні – головний редактор юридичного журналу «Право України».

У 1987 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук на тему «Заснування і розвиток радянської адвокатури (історико-правовий аспект)», у 1995 р. – дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук на тему «Адвокатура в юридичному механізмі захисту прав громадян (історико-правове дослідження)». Науковий ступінь доктора юридичних наук присуджено у 1995 р. Вчене звання професора присвоєно у 1997 р. У 2000 р. обраний членом-кореспондентом, а у 2009 р. – дійсним членом (академіком) НАПрН України.

Основні напрями наукової діяльності О. Д. Святоцького – конституційне пра-

во, організація публічної влади, історія держави і права України, судоустрій, організація інституту адвокатури, право інтелектуальної власності. Він опублікував понад 200 наукових праць, серед яких: «Адвокатура: історія і сучасність» (у співавт., 1997), «Історія держави і права України»: у 2 т. (у співавт., 2000), «Інтелектуальна власність в Україні»: у 4 т. (у співавт., 2002), «Право інтелектуальної власності» (у співавт., 2002), «Міжнародний комерційний арбітраж в Україні: теорія і законодавство» (у співавт., 2007), «Право інтелектуальної власності: Академічний курс» (у співавт., 2007), «Енциклопедичний довідник майбутнього адвоката» (у співавт., 2009), «Влада в Україні: шляхи до ефективності» (у співавт., 2010).

Сьогодні Олександр Дмитрович успішно поєднує роботу на посаді головного редактора юридичного журналу «Право України» з науково-консультативною та адвокатською діяльністю. Він є членом науково-консультативних рад при Вищому господарському суді України та Вищому спеціалізованому суді України з розгляду цивільних і кримінальних справ, Всеукраїнської міжвідомчої координаційно-методичної ради з правової освіти населення, наукової ради з координації фундаментальних правових досліджень Національної академії наук України, багатьох наукових рад і редколегій вітчизняних наукових видань. Є співзасновником і старшим партнером Адвокатського об'єднання «Адвокатська компанія “Кайрос”».

Олександр Дмитрович має численні державні та відомчі нагороди: заслужений юрист України, орден «За заслуги» III та II ступенів, Почесна грамота Ка-

бінету Міністрів України, Почесна грамота Верховної Ради України, лауреат Премії імені Ярослава Мудрого, нагрудний знак «Почесна відзнака Конституційного Суду України», медаль «За заслуги у розвитку адвокатури», Почесна відзнака Вищого господарського суду України «Знак Пошани», Подяка Генерального прокурора України, Почесна грамота Секретаріату Національної спілки журналістів України, Грамота Львівського національного університету імені Івана Франка, Почесна відзнака Одеської національної юридичної академії II ступеня, Відзнака юридичного

факультету Київського національного економічного університету імені Василя Гетьмана.

Президія Національної академії правових наук України, колектив редакції журналу «Право України» та редколегія «Вісника Національної академії правових наук України» щиро вітають вельмишановного **Олександра Дмитровича Святоцького** з ювілеєм та бажають йому міцного здоров'я на довгі роки, благополуччя, невичерпної енергії, сил та творчого натхнення, нових звершень та подальших успіхів у багатогранній діяльності.



Виповнилося 50 років з дня народження доктора історичних наук, професора, дійсного члена Національної академії правових наук України, заслуженого діяча науки і техніки України, лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки, премії «Золоте перо» Спілки журналістів України, Республіканської премії ім. М. О. Островського, державного службовця 1-го рангу **Дмитра Володимировича Табачника**, який народився 26 листопада 1963 р. у м. Києві.

У 1986 р. закінчив Київський державний університет імені Тараса Шевченка (нині – Київський національний університет імені Тараса Шевченка). У 1986–1989 рр. навчався в аспірантурі Інституту історії України АН УРСР. Після закінчення аспірантури залишив-

ся в Інституті на посаді молодшого наукового співробітника (1989–1990 рр.). У 1990–1991 рр. – завідувач відділу Київського міського комітету ЛКСМУ; 1991–1992 рр. – старший, головний консультант секретаріату постійної Комісії Верховної Ради України у справах молоді; 1992–1993 рр. – керівник прес-служби, прес-секретар, начальник Головного управління преси Кабінету Міністрів України; 1993–1994 рр. – перший заступник голови Державного комітету України у справах видавництва, поліграфії та книгорозповсюдження; 1994–1996 рр. – голова Адміністрації Президента України; 1997–2003 рр. – радник Президента України; 1998–2000 рр. – член Комітету Верховної Ради України з питань бюджету; 2000–2002 рр. – член Комітету Верховної Ради України з питань правової політики; 2002–2003 рр. – голова Комітету Верховної Ради України у закордонних справах; 2002–2005 рр. – Віце-прем'єр-міністр України; 2004–2005 рр. – голова